

ВЕНЕЦІЯ НАДИХАЄ

Леся Українка хворіла на туберкульоз, тому була змушена часто лікуватись у країнах із теплим кліматом. У 1901–1903 роках вона відпочивала в місті Сан-Ремо в Італії. Тоді ж Леся відвідала й Венецію. У місті вона була тільки один день, але враження були настільки яскравими, що надихнули написати поему «У луцці».

Під час подорожей Леся Українка намагалася пізнавати культуру країн, у яких бувала: ходила в театри, вивчала мови.

Розкажи, що цікавого про життя місцевих мешканців тобі вдалося довідатись під час твоєї останньої мандрівки.

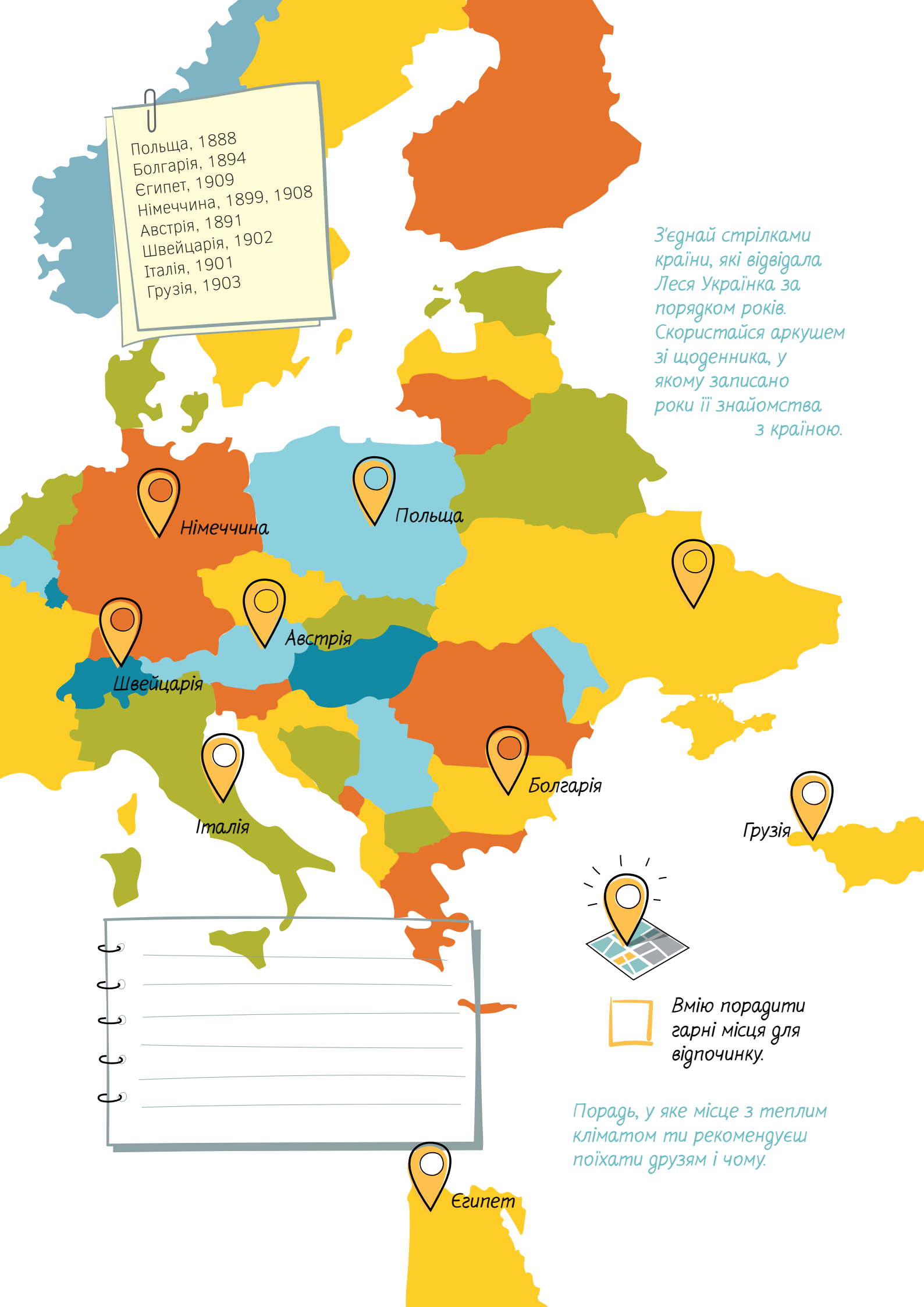

Я пишу з добром про те, що бачу, і ставлюся відкрито до нового.

Польща, 1888
Болгарія, 1894
Єгипет, 1909
Німеччина, 1899, 1908
Австрія, 1891
Швейцарія, 1902
Італія, 1901
Грузія, 1903

З'єднай стрілками країни, які відвідала Леся Українка за порядком років. Скористайся аркушем зі щоденника, у якому записано роки її знайомства з країною.

Німеччина

Польща

Швейцарія

Австрія

Італія

Болгарія

Грузія

Єгипет

Вмію поради́ти гарні місця́ для відпочинку.

Порадь, у яке місце з теплим кліматом ти рекомендуєш поїхати друзям і чому.

ВЕНЕЦІЯ НА СВІТАНКУ

Персонаж поеми Лесі Українки «У пущі» — скульптор Річард емігрував у Північну Америку й там згадує прожиті роки у Венеції. В Італії мистецтво було більш розвинене, тому Річард міг працювати там скульптором, а на новому континенті це важко вдається. Тож Річард з усіх сил намагається зберегти своє творче натхнення «У пущі».

Ох, дядьку, розкажи про карнавал в тім місті на воді... Ну, як то зветься?

В Венеції?

Так! Так!

Лесь Курбас, виконавець ролі Річарда

«Царицею **морів** звать теє місто, а я б назвав колискою краси.

Коли, бувало, я **в блакитні ночі** дививсь на теє **мармурове місто**, мені здавалось, мов не руки людські оті палаци білі мурували, а що вони самі знялися з **моря**, от, як встають **сріблясті тумани**...

...Бувало, мріють **чорнії гондоли, вітрилами срібляться кораблі**, од видноколу плинучи до міста, — мені здавалось, мов **таємні зорі** Венеції в дарунок посилають найкращі мрії, а вона приймає їх обережно і колише тихо, тихесенько, щоб не сполохать їх...

Бувало, так і **ранок** застане, як дивлюсь на чарівницю, що люди звать Венеція».

«Як тільки ударить **перший промінь сонця** в мури, вони спалахнуть золотим пожаром, а **море** враз неначе засміється, прокинувшись і вгледівши красу цариці пишної. Найкраще бачить її в той ранній час на **сході сонця**, поки в ній **люди ще не повставали**, а деякі ще тільки повкладались —

Венеція не любить спать вночі, —

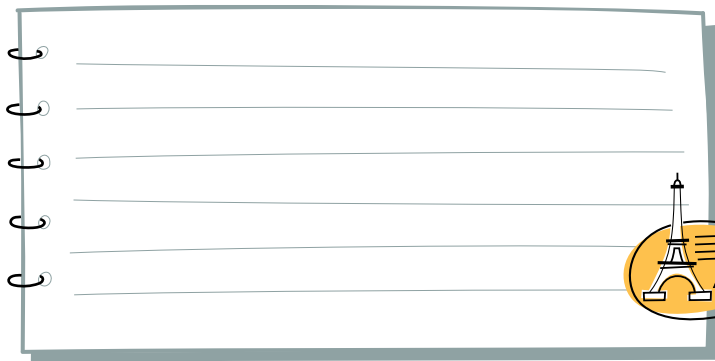
в таку годину мрамур оживає, і на будинках **люд камінний статуї** немов якусь містерію вдає.

І міняться **обличчя мармурові**, немов живі, під **сонячним промінням**. Вродливий люд! Недарма прості люди вигадують, що то **русалки й нікси** із **моря** вирнули й зійшли на мури, щоб глянути, чи дуже світ широкий, та й так на гарне місто задивились, що і незчулись, як **сховався місяць**...

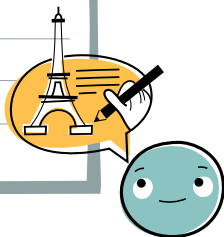
Тут **сонце** стрелило промінням гострим, і вмить **русалки** всі **покам'яніли**, бо їм не вільно глянути на **сонце**».

Намалюй уривок про Венецію з поеми
Лесі Українки піктограмами. Для цього виріж
елементи нижче й наклеї їх у сторіборг
на наступній сторінці або намалюй власні
ілюстрації. Зважай на послідовність образів
у тексті.

Про що ти мрієш, коли думаєш про Венецію? Запиши, чого ти очікуєш від мандрівки нею, скажімо, наступного року.

Тепер я знаю, чого очікую від мандрівки.

У яку пору доби у Венеції стається диво, за уривком із поеми? Коли оживає мрамур?

блакитна
ніч

світанок

сутінки

Головне — зважай на
послідовність образів у тексті.